



FM 2026/8-1

22. April 2026

Aqqalu C. Jerimiassen

Atassut

Forslag til Tillægsbevillingslov for 2025

(Naalakkersuisoq for Finanser)

At skulle flytte midler via tillægsbevillinger hvert eneste år er noget, man så vidt muligt altid bør undgå.

Alligevel har vi i de seneste år set mange tillægsbevillinger, som blandt andet alene i forsøget på at realisere dem på grund af lovmæssige bindinger har kostet en naalakkersuisoq.

Allerede ved starten af denne valgperiode blev der anmodet om, at en lovbundet opgave, hovedkonto 31.07.02, overtaget fra den tidligere naalakkersuisoq, skulle behandles i udvalget. Ansøgningen gik på at overføre 4.873.000 kr. til hovedkonto 82.20.03 i forbindelse med etableringen af en ny jobportal, som allerede er lovmæssigt forankret.

Midlerne er bevilget, ja, det er forstået – men det vækker undren, hvorfor det overhovedet var nødvendigt først at skulle koste en naalakkersuisoq.

Betyder det nu, at alle opgaver placeret på hovedkonti fremover, når der søges om tillægsbevillinger, i de næste tre år altid koster en naalakkersuisoq?

Hvis dette bliver taget i brug, er der ingen tvivl om, at både arbejdet og bestræbelserne på at sammensætte Naalakkersuisoq'er vil blive særdeles vanskelige. Det er bekymrende

I den forbindelse vil Atassut særligt påpege, at medlemmerne af Finansudvalget i den periode i meget utilstrækkelig grad oplyste sagen og i stedet lod den ligge mellem to valgperioder på en måde, der i praksis udviklede sig til en ensidig og urimelig belastning af Naalakkersuisoq'en. Det førte til, at Atassuts Naalakkersuisoq som den eneste måtte stå til ansvar for at forsøge at gennemføre en lovpligtig opgave.

Kan det så tænkes, at når denne sag nu er blevet godkendt, og når landets regnskab for 2025 vedrørende hovedkonto 82.20.03 bliver gennemgået af Revisionsudvalget, at sagen endnu en gang bliver taget op fra bunden, og at vores nuværende Naalakkersuisoq fra Atassut igen bliver gjort til mål for kritikken?

Vi udfører vores opgaver, og tillægsbevillingerne er allerede blevet godkendt. Men i lyset af den nuværende økonomiske udvikling og inflation må vi forvente, at sådanne bevillinger ikke blot fortsætter, men også vil stige.



I en tid, hvor priserne globalt er stigende, og hvor byggematerialer ikke bliver lettere at skaffe, snarere tværtimod vil disse prisstigninger uundgåeligt føre til flere tillægsbevillinger.

Den forrige valgperiode var i høj grad præget af tillægsbevillinger som følge af Covid-19. Og nu, hvor den periode er ovre, står vi over for nye udfordringer i en verden, der igen er blevet mere spændt. Den situation, der minder om en ny kold krig mellem stormagter, gør det usandsynligt, at de ting, vi har brug for, pludselig bliver billigere.

Derfor må vi også forvente, at de mange sider med forklaringer til de nuværende tillægsbevillinger, som allerede fylder 338 sider næste gang vil blive endnu flere.

Fra Atassut vil vi derfor understrege, at tillægsbevillinger så vidt muligt bør holdes på et minimum gennem en grundig og ansvarlig finanslovsproces. Men i sidste ende afhænger det helt af, hvordan vi som inatsisartut vælger at arbejde. Vi håber, at vi ikke lader os føre med af skiftende politiske vinde, bliver populistiske og siger det, folk gerne vil høre, eller maler et ensidigt mørkt billede for at få alle til at nikke men at vi fastholder en ansvarlig linje uden løbende at udvide bevillingerne uden for de vedtagne rammer.

Med disse bemærkninger fra Atassut tager vi forslaget til efterretning og understreger samtidig, at det- hvis nødvendigt – bør behandles i et udvalg.